

ע"פ 23120/10/16 - ראובן אברגל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 23120-10-16 אברגל נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד השופט שכיב סרחאן
מערער ראובן אברגל
נגד מדינת ישראל
משיבה
בקשה נוספת, שלישית במספר, לדחיית ביצוע עונש מאסר.

החלטה

אקדמות מלין

1. המערער הובא לדין פלילי במסגרת ת"פ 46016-12-13 לפני בית משפט השלום ברחובות בעבירה של איומים כלפי כונס נכסים שמונה במסגרת הליכי הוצל"פ שננקטו כנגד המערער ואשתו. בית המשפט קמא הרשיע את המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, וגזר עליו עונש של מאסר בפועל למשך חודש ימים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בתאריך 6.9.2016 (להלן: "גזר הדין"). הממונה על עבודות שירות קבע בחוות דעתו, כי המערער לא כשיר לביצוע עבודות שירות מחמת מצבו הרפואי. בית משפט קמא אימץ את חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות. ביצוע המאסר בפועל שנגזר על המערער נדחה עד למתן פסק דין בערעור דנן.

2. הערעור דנן על גזר הדין, שנידון בפני המותב (כב' הנשיא אברהם טל -אב"ד והשופטים זהבה בוסתן וד"ר שמואל בורנשטיין) נדחה בתאריך 1.1.2017. בית המשפט קבע, כי המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים בתאריך 1.3.2017 עד השעה 10:00.

3. המערער הגיש בקשה נוספת, שנייה במספר, לדחיית ביצוע המאסר בפועל מחמת מצבו הרפואי עד ליום 4.6.2017. המשיבה התנגדה לדחיית המאסר לתקופה כה ארוכה, והסכימה לדחייה לתקופה קצרה כפי שיקבע על ידי בית המשפט. בית המשפט (כב' הנשיא אברהם טל) נעתר לבקשה האמורה כמבוקש בתאריך 25.4.2017.

מכאן, בקשתו הנוספת של המערער, השלישית במספר, לדחיית ביצוע המאסר.

נימוקי הבקשה

עמוד 1

4. המערער טוען , בקליפת אגוז, כי יש להיעתר לבקשה ולתת את הסעד המבוקש, וזאת בשל בקשה לחנינה שהגיש לכב' נשיא המדינה בתאריך 22.5.2017. מדובר במאסר בפועל בן חודש ימים. העבירה בוצעה לפני שלוש שנים. אין צפי, כי החלטת כב' נשיא המדינה תינתן לפני ריצוי המאסר. המערער לוקה במחלת לבבית.

נימוקי התשובה

5. המשיבה מתנגדת בתוקף לבקשה. לדידה, מצבו הרפואי של המערער ידוע מזה זמן ואינו חדש. ריצוי המאסר בפועל נדחה זמן רב. בקשת חנינה אינה מהווה הצדקה בדין לדחיית ריצוי המאסר בפועל.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובמסמכים שבתיק, ובשים לב לדין (החרות וההלכתי שלעניין), חוששני, כי אין ביכולתי להיעתר לבקשה ודינה להידחות. **ראשית**, הערעור נדחה ומדובר בפסק דין חלוט. השיקולים /הקווים המנחים (Guide lines) שנקבעו בע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 241 (2000), שעל בית המשפט לשקול ולשקלל בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע מאסר עד להכרעה בערעור, אינם יפים לעניינו, היות והדיון בערעור הסתיים ומדובר בפסק דין.

7. **שנית**, בנידון דין הכלל הבסיסי והעקרוני, שנקבע בסעיף 43 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בדבר ביצועו המידי, לא כל שכן לאחר דחייתו פעמיים, של עונש המאסר שנגזר על המערער, הוא על הבכורה. למערער לא עומדת לו חזקת החפות ומדובר בפסק דין חלוט. וכן, הענישה לעת הזו תגשים בהחלט את האינטרס הציבורי בדבר שלטון החוק במובנו הרחב, ובכלל זה התכלית האובייקטיבית והסובייקטיבית של המשפט הפלילי בכלל ושל דיני העונשין בפרט.

8. **שלישית**, דין הוא, כי הגשת בקשה לחנינה לכב' נשיא המדינה אינה מהווה עילה בדין לעיכוב ביצוע מאסר בפועל אלא במקרים נדירים וחריגים ביותר. (בש"פ 2435/95 **לוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], מיום 30.5.1995; רע"פ 38/96 **אבנר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], מיום 4.5.1997). בעניינו שלנו, לא נטען וממילא לא הוכח, כי מקרהו של המערער נמנה על המקרים הנדירים והחריגים המצדיקים דחיית ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו. ויודגש: פסק הדין בערעור ניתן בתאריך 1.1.2017 והיה למערער זמן די והותר להגיש את בקשת החנינה לכב' נשיא המדינה וסביר להניח, כי החלטת כב' נשיא המדינה הייתה ניתנת עוד לפני המועד שנקבע לריצוי המאסר בפועל. לא קיבלתי הסבר סביר למחדל דנן, ואין למערער להלין אלא על עצמו.

התוצאה

9. התוצאה היא, אפוא, כי אני דוחה בזאת את הבקשה.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים בתאריך 4.6.2017 עד שעה 10:00, או על פי החלטה אחרת של

שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים : 08-9787377, 08-9787336

לא יתייצב המערער לתחילת ריצוי מאסרו במועד שנקבע, ייעצר מידית ויועבר למשמורת שב"ס.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים בדחיפות רבה, כולל דרך הטלפון והפקסימיליה.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ז, 02 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה